

Самойлович Данило Самійлович (1744 – 1805)

Данило Самойлович

Самойлович (Сущинський) Данило Самійлович загальнознаний основоположник вітчизняної епідеміології. Народився Самойлович Д.С., 11 грудня 1744 р. в с. Янівка Чернігівської губернії (тепер с.Іванівка, Чернігівського району, Чернігівської області), в сім'ї священика.

В 1765 р. закінчив медичну школу при Петербурзькому адміралтейському госпіталі. В 1767 році отримав звання лікаря, очолив першу в Росії жіночу венерологічну лікарню. В 1768-1770рр. перебував на театрі бойових дій російсько-турецької війни 1768—1774 рр. Як полковий лікар досягнув значного зниження захворюваності та смертності особового складу. 1776 року на власні кошти виїхав на навчання до Страсбурзького, а згодом – до Лейденського університету, де 1780 року захистив докторську дисертацію «Трактат про розтинання лонного зрощення та про кесарів розтин», яка була перевидана двічі. Самойлович першим із лікарів Російської імперії опублікував за кордоном не лише докторську дисертацію, а й інші свої наукові праці. Після захисту докторської дисертації при Лейденському університеті до Росії повертається в 1783 році.

В цей час на півдні України лютувала чергова епідемія чуми і вразила населення Келії, Ізмаїла, Бендер, Аккермана, Очакова. Наприкінці літа 1783 р. чума спалахнула в Херсоні і швидко поширювалася. За наказом Г. Потьомкіна Данило Самойлович прибув у Херсон в червні 1784 р. Він організував нові карантинні кордони, проводив масові щеплення, розробив методи ізоляції та дезінфекції при чумних епідеміях, що стали основою діяльності санітарно-протиепідемічної служби. Самойлович Д.С. зробив клінічний опис смертельної хвороби у праці «Опис чуми, яка була в Херсоні в 1784 році».

У липні 1784 року заснував «Собрание медицинское в Херсоне», яке було першим медичним науковим товариством в Україні (і навіть у всій Російській імперії). За енергійні заходи з ліквідації чуми він одержав високий чин колезького радника.

В 1787 р. Самойлович Д.С. вдруге прибув у Херсон і блискуче виконав підготовку госпіталів, лазаретів пограничного карантину до приїзду імператриці Катерини II. 1793-1800 рр. - головний лікар карантинів півдня України, інспектор Чорноморської лікарської управи.

В листопаді 1804 року Д.С. Самойлович перебував в останньому службовому відрядженні за маршрутом Миколаїв-Херсон-Берислав-Козлов-Севастополь-Акмечеть-Таганрог-Миколаїв, оглянув госпіталі, лазарети, аптеки. Помер Д.С. Самойлович у 1805 році у Миколаєві, де і похований. Життєвий та науковий подвиг видатного лікаря і вченого XVIII ст. заслуговує поваги.